

1930

Lepkard Sieniński
Gen - Lj. m.
Inspektor Armii

Warszawa, 15 listopada 1930 r.

1

Zat. do L. d. 2/366/31
L. i.

Opinie o oficerach Łączności

1. Major Kaczmarek Jan } Umysł skupiony, zdolny do ścisłego badania i jasne
d-ca 4 basnu telegraficznego } do formułowania myśli. Charakter b. spokojny i równy.
Oficer b. pracowity. Posiada ładny dowódczy bojowy; jak szef Łączności
wyższej jednostki dał bardzo dobrą pracę, pełną inicjatyw, akty-
wność przytem osobistą odznaczenie żołnierską
Jest popularny wśród podkomendnych za zrozumiały stosunek do nich
Względem nadronny oficer i d-ca basnu telegr.
2. Major Rozanski Jan } Oficer o inteligencji niekwestyjnej, łatwo orientujący się
d-ca 4 basnu telegr. } Charakter zrównoważony. Bardzo pracowity, meliorujący w
najdrobniejszych szczegółach życia podkomendnych, którym potrafi
ujść w oczy należny karności i zaufania względem siebie
Względem bardzo dobry d-ca basnu

Sieniński gen. Lj. m. insp. a

Leonard Świerki

Exerct Dymieji

Inspektor Armiji

Kwalifikacje oficerów nr. 1930

TAJNE

2

J

Generałowie

Generałowie Armii Zbrojnych		REF.
Wpl. dn.	20.11	
Licz.	1461 Gesp. 30	
Zalącz.		G. J.

Smorawiński Mieczysław

61 m. byg. starz. 1/1028628

V d-ca 6 Dym. Pied.

Pod względem zdolności do rozkazodawstwa i operacji armii

taktycznym : stale postępuje naprzód i doskonale się wyraża.

W roku bieżącym na dwustronnem ćwiczeniu jako d-ca dywizji

dał bardzo dobrą pracę : rozkazy wytyczne i szczegółowe opracowane jasno i treściwie, operacja zaś w zupełności przeprowadzona konsekwentnie z trafnym ujęciem działań przeciwnika; wykazał umiejętność kierowania podzładowymi, inicjatywy których brakuje mu niekiedy. Jedyny błąd tyczył się użycia karawajki dymizyjkiej, którą ze szkoda dla moich celów wypuścić z ręki.

Jako kierownik wyekolonia posiada mętkie zalety : obok solidnego bagażu wiedzy, skromnie pomniejszej, duży spokój i fakt.

Pod względem moralnym : uzyskał popularność wśród szeregowych i oficerów jak umiejętność kierowania wyekoloniem i ogólna kępięca służba tak i serdecznym stosunkiem do ich potrzeb materalnych i duchowych.

Pełen sił, bardzo mętki.

W ogóle bardzo dobry pod każdym względem d-ca dywizji.

2) Czuma Walerjan
gen-brz. stec. 1/1929
d-ca 5 Dyr. Pod.

69.

Pod względem zdolności do rozkazowania, operacji i taktycznym:
W rozkazach bardzo precyzyjny, jednak wymaga się jeszcze braku
głębszej myśli operacyjnej. W gnie wojenny jako d-ca związku
miejscowy, działał taktycznie dobrze, jednak dożył ciężko do przełom-
nych i świetnych sukcesów ze względu dla wyższych celów operacyjnych;

Stonem taktyka raduszała nyljclotia sng operacje srmag.

Pod względem karako-umysłowym: umysł inteligentny, ruchliwy, ale
niezbyt głęboki; znałto macka w szereży za gaduwa. Nie jest zbyt
popularnym w dywizji, niezdecydowanej irot oficerów starszych, co tłumaczy
charakterem nieco arbitralnym i pojedynczym; często mignie się w szereży,
co zważa. Natomiast jest bardzo sprawnym taksatorem zalet i wad
podstawnych, nie fanatyzując ani jednostek, ani formacji, z których te
jednostki pochodzą.

Zagadnienia gospodarczo-administracyjne przyjmuje trafnie, bardzo dba
o uaterjake potrzeb pułku.

W ogóle dobry dowódca dywizji.

Leonard Skierski
gen. bryg.
Inspektor Armii

Las. do. P. do. 1461 g. p. p. 30.

Kwalifikacje pułkowników piechoty (d. c. p. d. i. k. k. k.) w 1930r.

1.

Pułkownicy

1) Mond Bernard

pułkownik starsz 15 VII 1924 lok 34

d-ca P. D. 6 D. P.

38.

Pod względem zdolności do rozkazodawstwa, operacji i taktyczna:

Zalety taktyczne posiada w dużym stopniu. Śmiałość - decyzja, szybka orientacja, ogromny temperament i żelazny upor należą do celu mych zamiarów. Jednak pod względem zdolności do operacji myceja jeszcze pomniej nad sobą pracy, gdyż, jakkolwiek myśli operacyjnie b. trafnie, to z drugiej strony, dzięki własnie temperamentowi bezceremonialnie obchodzi się niejednokrotnie z czasem, nie uznaje normalnych nadzwor, myceja zekadto duzych wysiłków od oddziałów - storem dazy do sukcesow taktycznych za interesownie, nie respektując przez to dalszych celow operacyjnych.

Pod względem kierowniczym: zastępując przez dłuższy czas d-ca dywizji, pracował bardzo wydawnie, kierując podwładnych do szeregi pracy. Jego myceja kierował b. zyciowo, trzymając gojących w ciągłym napięciu i zainteresowaniu.

Pod względem moralnym: posiada kasciastych form tonanskich i pomniej akodyktywnosci, cieszy się wśród żołnierstwa i korpusu oficerskiego popularnościa, gdyż okazuje dużo serca

Wzrost bardzo dobry d-ca piech. dywizyj nadający się na stanowisko
d. o. r. d. p. d. i. k. k. k.

Lat. do L. G. 1961 G. 1. 30.

✓ Schuster Kruc

pułk. starsz. 1/1 1927 lok 9
D-ca 20 p.p.

Pod względem zdolności taktyczno-operacyjnych i rozkazodawczych:

Taktycznie jest zupełnie wyrobiony praktycznie, posiada dużo intuicji, działa stanowczo w raz obrany kierunku, niezbyt mocno porolnie.

Operacyjnie wymaga jeszcze dużo pracy nad sobą, pomimo przejść przez studia; w rozkazodawstwie nie był systematyczny.

Pod względem moralnym: jest popularny jak ród szeregow tak i oficerów, głównie dzięki prawemu charakterowi i miłemu obywateli; posiada dobre wyrobioną metodę postępowania z podwładnymi: lubi je i chętnie dłużej pracuje.

Pod względem gospodarczo-admin: bardzo dobry administrator i gospodarz, skrupulatny, zchlebny.

Mogile: b. dobry d-ca pułku, nadaje się na d-ca kł. dyw., albo na d-ca

szwadronu K.O.P.u.

✓ Bittner Ludwik

pułk. starsz. 1/1 1927 lok 19
D-ca p.d. 5 D.P.

Znamy mi dopiero od lata r.l. Pod względem taktycznym i zdolności

do operacji i rozkazodawstwa obawiamy się jako d-ca dyw. w drużynie cimermana; chociaż dorodził pierwszym raz, wywiązał się z zadaniem

na ogół dobrze pod względem czysto-taktycznym, konsekwentnie rozmyślając w działaniu przetrzymując myśl manewru. Jako cel doświadczenia, zbagatelizował operacyjny cel manewru; również kierując dyw. operował niezbyt szczegółnie, stawiając jej trudne do spełnienia zadania i niepróbowując imiętnie dążyć.

W rozkazach był na ogół b. poprawny.

Dorodząc czasowo (kilka tygodni) dymizję w zastępstwie niedobrych d-ca, wywiązał b. dobrze z roli i siłowności.

Umysł skłonny do awantur i żartów. Charakter ironiczny, spokojny. W stosunku do podwładnych równy, wymagający.

Mogile: bardzo dobry oficer szwadronu, dobry kandydat na d-ca p.d.

4) Gigid-Melechomicz Józef

pułk. starsz. 1/1 1928. lok 15

D-ca 40 p. p.

81

Pod względem zdolności taktyczno oper. i rozkazodawczych:

Kwalifikuje go jako przeciętnego. Nie można powiedzieć, żeby miał myślenie taktyczne, orientuje się trafnie, ale jest zupełnie niezdecydowany i duka po omacku, w rozkazodawstwie ucieka.

Pod względem moralnym: charakter prosty, zrównoważony, ale b. słaby. W stosunku do podwładnych (jak oficerów tak i szeregowych), bez względu na formę, z której pochodzi, jest bardzo poprawny, okazujący duże serce oficerskie; jest też bardzo lubiany.

Pod względem gosp.-adm.: w tej dziedzinie pojęcia nieco inicjatywy — ma zamiłowanie do gospodarstwa, dla o majątek pułku, jest b. skrajny i zapobiegliwy.

Możliwe: dobry d-ca pułku, niecoj zainteresowany do pracy adm.-gosp.5) Myszkoński Aleksander

pułk. dyplom.

D-ca 16 p. p.

97

Pod wzgl. zdolności taktyczno oper. i rozkazod.: jest b. dobrze przygotowany teoretycznie, posiada duże rutynę w rozkazodawstwie, ma serce tępota, ale jako d-ca oddziału mierzanego potrzebuje jeszcze praktyki dla wyrobienia się, szczególnie w kierunku usystematyzowania myśli zamierzeń i wypracowania ich w czyn (kremki temperament wywołuje czasem chętność i zmienność decyzji); duża inteligencja jest tu rezerwową postępną.

Pod wzgl. moralno-moralnym: zamiłowanie blyskotliwy, dąży spyt i umiejętności dostosowania się. Dużo inicjatywy. Jest lubiany przez podwładnych ze względu na życzliwość, a czelniek nie zawsze równy stosunek do nich.

Możliwe b. dobry oficer dypl., dobry d-ca pułku, rozkazuje taktyczno oper. duże uścisze.

Jaklicz Józef
pułk dyblm.

D-ca 12 p.p.

115

Pod względem zdolności taktyczno-organizacyjnych:

Wszechstronnie wykształcony, doskonale teoretycznie przygotowany, kocha miłość
wojskowej, kochający naukę woj. oraz wojsko, wyraża postępy myślenia
ponad swoje otoczenie. W praktyce wykazł zdolności dowodzenia oddziałem
nieznacznie w dużej mierze; w rozkazodarstwie jest wzorowy. Jest tylko zanadto
popędliwy i zbyt szybko reagujący na perspektywę boju (chciałby wszędzie być i wszystko
widzieć). Ma dużo wrażeń teoretyczno-operacyjnych.

Pod względem kierownictwem: doskonale kieruje wyszkoleniem taktycznym pułku,
wskładając w tę pracę sporo dużej wiedzy i masę energii.

Pod względem moralnym: posiadający wysoki sztywny i ścisły, charakter ekspansyjny,
potrafi zapewnić spokojny i serdeczny stosunek do podwładnych z autorytetem
i jest dlatego b. lubianym.

Wogóle: wybitny oficer dypl. i d-ca pułku, uduchawiający się na d-ca przed. i
na wyższe stanowisko w sztabie.

Pytel Bolesław

pułkownik

D-ca 26 p.p.

120

Pod wzgl. zdolności taktyczno-organizacyjnych: nie wykł się jeszcze

ponad miarę przeciętnych, nie zawsze daje dobre rady z powianami imienia,
jakkolwiek z roku na rok postęp jest widoczny.

Pod względem wykształcenia: dał w tym roku dużo pracy.

Pod względem umysł-moralnym: umysł inteligentny, dużo sprytu życiowego.

Charakter impulsywny. Jest lubiany przez podwładnych.

Pod względem gospodarczo-admin: w tej dziedzinie wykazuje dużo zanę-

łowania i pewne wyrobienie

Wogóle: dobry d-ca pułku

Kwalifikacje oficerów podległych inspekcji w roku 1930

Podpułkownik piechoty

1) Kwiatkowski Feliks

✓
płk. dypl. stars. 15 VIII 1924 (ok. 70)
d-ca 19 p.p.

✓

Pod względem zdolności taktyczno-oper. i rozkazotwórczych przedstawia sobą dość słaby materiał, posiada słabsze zapasy wiedzy teoretycznej; jest w linii dopiero od wiosny b.r., na koncentracji dowodził kilkanaście oddziałami miejscowymi, ale działań w polu po omacku, gubił się w terenie, odhijał się ku sztywnym formom regulaminowym, nie proponując inicjatyw. Jako kierownik musiałby podkreślić upór w dążeniu do raz obranego celu.

Umysł giętki, dąży do sprytu. Charakter równy spokojny. W dziedzinie gospodarstwa-administracyjnego czuje się dalekolepnie i proponuje więcej niż w linii rutynę i docię; zrobił już dla pułku dużo i pracuje energicznie.

W ogóle przebiegły na razie d-ca pułku, ale przy ciągłej pracy nie może się wyrobić.

✓
2) Putek Kazimierz

✓
płk. dypl. stars. 1/VI 1927 (ok. 21)
zastępca d-ry 40 p.p.

Na grach wojennych i w polu dał się poznać jako b. dobrze wyrobiony taktycznie dowódca, posiadający dar trafnej orientacji i decyzji oraz rozumiejący teren i przeciwnika; posiada dużo rozmowy i spokoju. Doskonale kieruje wyszkoleniem pułku. Umysł bystry. Charakter zupełnie opanowany. Wymiera do latania i wpływ na podkomendnych i cieszy się dużą popularnością.

W ogóle bardzo dobry zastępca d-ry p.p., zupełnie nadający się na stanowisko dowódcy.

Tab. do d. dz. 14 G/920/30

3) Sadominski Artur
p.p.k. starsz. 1/1 1927 lok 11
zastępca d-cy 12 p.p.

Taktycznie przedstawia sobie dostawczą siłę wykonawczą, starając się ze wszelką ceną wykonać rozkaz wyższego nad sobą dowódcy; w pomiarach decyzji samodzielną jest trochę jeszcze ciężki

W dziedzinie wyszkolenia jest matorny, wykonując dużo re-
telnej pracy i samodzielnosci.

Charakter piękny, szlachetny i rycerski - wymiera b. dotkliwie wpływ na otoczenie; jest bardzo popularny wśród oficerów i szeregowych.

Bardzo lojalny pomocnik dowódcy

Wojcie: bardzo dobry oficer sztabowy i zastępca d-cy p.p., kładący się w zupełności na d-cę pułku.

4) Niedźmiński Kazimierz
p.p.k. starsz. 1/1 1928 lok 67.
zastępca d-cy 16 p.p.

Pod względem zdolności taktycznych dał się poznać tylko w pracy pior wojennych, przy czym poza wykonaniem regulaminu nie dał z siebie nic oryginalnego i samodzielnego. W polu nie miałem go ani razu (Jennym: choroba niedyspozycja). Jako kierownik wyszkolenia stały

Wojcie: oficer sztabowy b. przeciętny, dalszy mało przydatny

5) Gebel Leopold
p.p.k. dypl. starsz. 1/1 1929
zastępca d-cy 20 p.p.

Dobry i b. sumienny kierownik wyszkolenia pułku, w polu w roli d-cy ma jeszcze parne mankamenty: chryzmość decyzji i niezupełne zrozumienie pomocniczych stron (w trz. ni. ar. b. l. o.) natomiast jako wykonawca rozkazu jest nadzwyczaj pokorny, stara się ze wszelką miarą iść na rękę d-cy i sąsiadom

Umysł trzeźwy. Dużo pracuje nad sobą. Charakter b. szlachetny, prostolinijny, ale mięcki. Cieszy się dużą popularnością

Wojcie: dobry zastępca d-cy p.p.

Lp. do P. W. 146/1961/30

6) Rusiecki Wiktor

pptkownik, stan. 24/10/1962

zastępca d-cy 19 p.p.

Jest w pułku niespełna rok dopiero, lecz dał się poznać jako bardzo dodatni typ oficera liniowego; w polu jako szef wykonawcza przedstawia się taktycznie b. dobrze, wykazując śmiałość decyzji, trafność orientacji i oceny przeciwnika; w terenie b. dobrze gospodaruje oddziałem złożonym, przejmując nieskomplikowaną, rozumną myśl taktyczną.

Miły prosty, jasny. Charakter bardzo równy, spokojny. Podkreślenie tryzna z garścią. Jest lubiany za pełną rzetelność stosunek do otoczenia. Pełen zdrowia i energii życiowej

W ogóle bardzo dobry oficer szefowy i zastępca d-cy, dobry materiał na d-cę pułku p.

7)

Michnowicz Jan I

pptkownik, stan. 24/10/1962

zastępca d-cy 26 p.p.

Widziałem opinjonowanego tylko na ćwiczeniach aplikacyjnych w terenie, gdzie przedstawił się jako dobra szef wykonawcza; wykazał pewną rutynę w dowodzeniu oddziałem ścieżki, złożonym z kilku batalionów z artylerią, przyczem doskonale wykonał teren i środki łączności

W ogóle: rolę wrażeń b. dobrego solidnego oficera liniowego

Skwerling

Leonard Skierski
gen-dyn
inspektor Armii

Let do d. 14/6/1930

Kwalifikacje oficerów podległych inspekcji (z 1930)

Kawalerja

Putkownicy

Dembiński Stefan
pułk. starsz. 1/1 1928 (lot 3)
d-ca 12 Bryg. Kawalerji

Dowodzi brygadą dopiero od lata i parali mchdzi w swej roli, wykazując sposób działania ostrożny, ale b. konsekwentny; ka razie nie ujawnia swej indywidualności.

Pod względem taktycznym i zdolności do operacji i rozkazodawstwa jest teoretycznie dobrze przygotowany, ma zdrowe pojęcie na rolę kawalerji, ale brak mu jeszcze rozumienia i przedkroju decyzji.

Dużo pracuje nad sobą. Charakter równy, b. spokojny. Na korpus oficerski wywiera dobry wpływ sprawnym, prostokrajnym stosunkiem, pozbawionym drobnych szczegółów.

Moją b. dobry oficer sztalony, dobry d-ca brygady.

Jezierski Anatol
pułk. starsz. 1/1 1928 (lot 10)
d-ca 5 pułku ułanów

Bardzo dobry typ d-ca kawalerji: charakter silny, zdecydowany, nie znoszący sprzeciwu, w polu skrajny i zrównoważony. Podczas gier woj. i w polu wykazał dużą rolę między taktyczną i rutyną domochemia, obok szybkiej decyzji i parcia do celu.

Umysł głęboki, skłonny do analizy.

Pod względem nastrojów: charakter b. wyrozumiały, zamknięty w sobie. Bardziej do pracy nad sobą. Daje po prostu sukcesie ostatecznemu, towarzyszy zbliżyć się do siebie każdego, który go b. ceni i kocha za

bezstronność, sprawiedliwość oraz dbałość o statek pułku pod każdym względem.

Pułk jest b. dobrze wyszkolonym i zagospodarowanym.

W ogóle - rozbity domódca pułku, nadaje się na dowódcę brzojdy karalowej.

Podpułkownicy

1) Tyczyński Jan

ppłk. starsz. 1/1928 (L. 4)

z. d. ce 7 p. ul. Łódź

Pomimo kilkakrotnych inspekcji ani razu nie miałem go przy właściwym marszecie pracy - przenosił się stąd, w jednym okresie dowodził karret pułkiem z Łódź, krepując przez to bardzo intrygujące zastępy i strażnice nieporozumienia w całej rozkazodawczym.

Wyrokiem taktycznym nie zdajeł się również straszyć, potrudu dowódcy oficerskiego.

Pod względem morskim: ogromne przecięlenie, sporadyczne ciężkie, pro-
wlekłe choroby spęcały charakter, która zle oddziaływał na spójność
korpusu ofic. i strażnic rozłam wśród niego.

Natomiast pod względem adm-gospodarczym ppłk. Tyczyński posiadał
cechy zalety, dzięki którym znacząco poprawił pułk (tę jego stał historyczny).

W ogóle - dobry administrator, ale na d. ce pułku kar. nie nadaje się.

2) Szmejcer Ludwik

ppłk. dpl. starsz. 1/1928 (L. 19)

Zastępca d. ce 5 p. ul.

Wykształcony poważnie taktycznie i mający karret
dyplom z École de Guerre, nie imponuje zbyt ani nie daje,
ani pracy wykazując. Jest naprawdę zdolnym, posiada

w dużym stopniu wysił orientacyjny, ale z decyzją jest już gorzej. Widać
długie rozmyślenia rozkazy, ważny dział rozpoznania traktuje nie dość głęboko.

Pod względem moralnym: dobry kolega, w stosunkach z podwładnymi kopernikowy
i równy. Zbyt mało nie przeciąża się pracą. Być może, iż przy cięższym nałg-
dnie w celach zett życia pułku samego d-cy uważa się za straconym i nie
może wydostać swej energii.

Wojciech Dobry zastępca d-cy pułku, teoretycznie przygotowany do dobra
do objęcia stanowiska d-cy.

3) Mitkiewicz - Zółter Leon
pułk dypl. starsz. 24/XII 1929 lok 24
zastępca dowódcy 7 p.uł.

Z porodu przedkolej dowódcy d-cy ppłt faktycznie dowo-
dził pułkiem, ledwie jednak b. skrajnym pod względem
admu-gospodarczym. W kierowaniu wyszkoleniem pułku i w
pracy dowodzenia pułkiem w polu wykazał b. dobre zalety d-cy
i solidne taktyczne wyrobienie; jest zdolnym do rozkazowania
i operacji, ma zdrowy sąd o rzeczach, jasno stawia sobie cele
niefantastyczne; w decyzji nie rzuca jednak twardy.

Pod względem moralnym: posiada duży stopień popularności wśród
oficerów i szeregowych dzięki równemu charakterowi, dążeniu
do poczucia koleżeństwa i solidarności. Wybitnie zdolności wyko-
nawcze.

Wojciech Leon Dobry oficer set. dypl., kandydat na d-cy pułka
kawalerji, jak też i w sekcjach.

Janusz

Skwerling

Leonard Skierski
Gen. - bryg
Inspektor Armii

Lat. do P.W. 1461 1/4 30.

Kwalifikacje oficera podległych inspekcji - r. 1930

Putkownicy Artylezji

1) Uderka Rudolf
putk. stars. 1/1 1919 l. 19
dozorca 11 gr. artylerji

Jako dozorca grupy art. przesłanniczej posiada b. dobre
zalety fakcyjne - dużą wiedzę przedmiotu, b. intensywne
pracuje i umie kierować pracami i wyszkoleniem podwładnych;
nie ma jednak szerszej inicjatywy. Skończył w r. l. kurs W.S.W
Umysł bystry, gorące serce. Charakter wyrokiowy, ale
b. giętki, dostosowujący się do okoliczności. Zbytniego zapamiętania
podwładnych nie zdobył
Mogile b. dobry d-ca grupy artylerji.

2) Pietras Wojciech
putk. dypl. stars. 1/1 1928 l. 8
d-ca G.p.a.c.

Bardzo dobry artylerzysta, posiadający też solidną wiedzę
taktyczną, którą potrafi podzielić się z podwładnymi, organi-
zując umiejętnie ćwiczenia. W roku ubiegłym podczas
seksy ożnia dał z siebie bardzo dużo pracy organizacyjno-
kierowniczej - wynika dla putka były b. dobre
Pod względem moralnym: jako b. dbały o dobro żołnierzy d-ca posiada
duży stopień popularności. Charakter samodzielnego, z domieszką
samowoli. Cechuje go też zbyt duża gadatliwość/półaczność ze względu na
swoją, co stronie metaktonne wyhyki.
Zdolności gospodarczo-administracyjne b. solidne.

Mogile b. dobry d-ca putka, kładący się na d-ca grupy

3) Cybulski Edmund *Winnicki* Pod względem taktycznym i zdolności do operacji i rozkła-
pułk. starsz. 1/1 1929 danstwa nieznanym z powodu kilkonum. choroby. Jako artyleryst.
d-ca 5 p.a.c. faktycznie posiada dużą wiedzę i wybitne zdolności kierownicze,
czego dowodem jest w przeszłym roku na poligonie, zastępując d-ca gru-
py w ciągu całego okresu szkoleń ognia

Na gruncie wojennej 6 d.p. - jako specjalista do spraw art. w kierownictwie - dał wielką pomoc w dziedzinie zagadnień użycia artylerii i zapobiegania ogniom i amunicji.

Pod względem moralnym: charakter b. ciężki w stosunku do podwładnych. Wysoki stopień nerwowości, rozdrażnienia i zupełny brak zaufania do oficerów (którzy prawie zawsze są według niego źli) nie stwarza dobrej atmosfery w pułku. Sądzę, że te wady są tylko czasowe, wywołane chorobą. Po zeter-

hardo dostry d-ca pułku w zakresie wykształcenia

już

Skierski G. S.

Leonard Skierski

Gen. dyw.
inspektor Armii

Liś. do L. dz. 146/96/1/30

Kwalifikacje ofic. sztab. artylerji, podległej inspekcji

Donoścy pułkowi

Podpułkownicy artylerji

1) Genjusz Jan

pułk. starsz. 15 VII 1924 (lok. 17)

d-ca 6 pułku art. polowej

W roku bieżącym dał się poznać nie tylko jako b. dobry wyższy oficer artylerji, znający się na sztuce strzelania i umiający kierować wyszkoleniem tego rodzaju, ale pragnął też wzmocnić koncentracji dymizji i zdolności taktyczno-operacyjne: jako d-ca oddziału misyjnego wywiązał się z zadania b. poprawnie, wykazując wielką rozważę, spokój, zdrową myśl taktyczną i trafną ocenę sytuacji.

Charakter jednolity, równy. Bardzo pracowity i systematyczny. Stojąc popularności wśród oficerów i szeregowych znaczny, wywołany niecierpliwością o życie pułku.

Wojciele bardzo dobry donośca, zastępujący na amars, wyświecał i wypróbował na stanowisku donoścy oddz. piechoty.

2) Englisz Jęży

pułk. dybl. starsz. 15 VII 1924 (lok. 19)

d-ca 5 p. a. p.

Pod względem fachowym, jako artylerzysta posiada dużą wiedzę teoretyczną i praktyczne wyrobienie; osiągnął w tej dziedzinie bardzo pokazne pod kątem widzenia wyszkolenia strzelackiego rezultaty: podczas szkoły ognia w roku b., zresztą jak i w ubiegłym, pułk wysunął się na miejsce czołowe.

Pod względem taktycznym i zdolności do rozkazowania dał się poznać

na grach wojennych: wyrażał się z zadem nicie, wykazując trafność oceny sytuacji, natomiast w działaniach po myśli nadmiernej ostrożności. Pod względem moralnym: duża praca, szlachym względem w życiu pułku oraz prostego szlacheckiego charakterem zyskał szereg przyznaje ze strony podwładnych. Wogóle bardzo dobry doródca pułku art. zasługujący na awans.

+0
3) Bizon Józef
pułk starsz 1/1528 (u. 8)
d-ca 1 p. a. plut.

W zakresie swojej specjalności jest dobrze teoretycznie wykształcony, ale nieidni jakos napród w sztuce strzelania, nie imponuje podwładnym pod tym względem. Natomiast, jako administrator i gospodarz posiada duże walory, dla bardzo o dobry stan pułku.

✓
Dużo sprytu życiowego i taktu w obcowaniu z podwładnymi.

Wogóle dobry d-ca pułku art. plut.

4) Szeckiński Franciszek
pułk starsz.
zastępca d-cy 6 p. a. p.

✓
Posiada duży zapas solidnej wiedzy artyleryjskiej, którą umie doskonale wykorzystywać w kierowaniu wyszkoleniem pułku. A co najważniejsze — ma ^(strafnei) rzadkie jak na sztychlistę artylerystę pojęcie o taktyce piechoty, jej zadaniach w bójce, i dla tego jest b. dobrym pedagogiem strzelać ognia, doskonale interpretując dostosowanie go dla potrzeb głównego rodzaju broni.

✓
Z dołności nieprecyzyjne. Duża energia pracy. Charakter zdecydowany. Wymagający w służbie, a poza służbą dobry kolega — ma posłuch u podwładnych.

Wogóle bardzo dobry zastępca d-cy pułku art., wykładowy instruktor szkoły ognia.

5) ⁴
Molodyński Franciszek
Wpłk. starsz. ²⁴/_{II} 1923 lok 17
zastępca d-cy 1 p.a.p.t.

V

Odmacza się dużą miedzą faktora i umie nią pro-
muencjonac wobec podwładnych, wyszkoleniem których kieruje.
Osiągnął też w czasie szkoły ognia b. dobre rezultaty
Umysł bystry, badawczy. Charakter równy, spokojny, zycie
doskonale wypełn na podwładnych.
Wogóle bardzo dobry set. oficer-artyl. zastępca d-cy pułku, niezły instruktor

Majorowie artylerji (zastępcy d-ców pułku)

⁴
1) Lengord Włodzimierz
mjr. starsz. ¹⁷/_{VI} 1923
zastępca d-cy 5 p.a.c.

V

Pod względem wyisto faktorem (strach-artyl) niema mu
nic do zarzucenia: jest dobrze wyszkolonym w sztuce strzelania.
Ale jako zastępca d-cy pułku okazał się silę mierną, głównie
z powodu ciężkiej choroby.
Wogóle do służby w linii nie nadaje się, chyba po gruntownej i rady-
kalnej kuracji.

²
2) Rejcherberg Guido
mjr. starsz. ¹⁵/_{VII} 1924 (lok 39)
zastępca d-cy 5 p.a.p.

Dobrze wyszkolony artylerysta, zna się b. dobrze na sztuce
strzelania i kierowaniu ogniem, ale pominięto, że częstogodi-
nie pracuje, nie ma jakiegoś daru przelewnia smoj między w
mózgi podwładnych. Mema porządek służby i postać
kalendarzową u oficerów i szeregowych. Musi jeszcze popracować
nad sobą
Wogóle przeciętny zastępca d-cy p.art.

3) ①

✓ Woznickowski Jan

mjr, starsz. $\frac{15}{VIII}$ 1924 (l. 30)

Zastępca d-cy 6 p. a. c.

✓
Oficer ten zrobił u mnie bardzo dobre wrażenie przy kilkukrotnej inspekcji: nie tylko jest dobrym artylerystą, umiającym kierować ogniem grupy art. i wyszkolemem plutonu, ale poradził na grze wojennej wykazać znajomość taktyki ogólniej. Bardzo dobrze zorganizował ćwiczenia.

Celownik b. pracowity. Charakter b. równy, może zbyt miękki.

Cieszy się wielkim szacunkiem podwładnych.

Może bardzo dobry zastępca d-cy p. zastępujący na a. n. s.

Skierski p. l. inf. a.